

Това като свършваме,
 Въ чяса хоро направихме;
 Отъ поясъ ся залавяме,
 Цѣлый огънь обколихме,
 Окол' него затропахте:
 Сички сетнѣ затропахме:
 Като лични иргени,
 Вѣсело си подскачяхме.
 Двама момци «вирахъ»,
 Съ мѣдни свирки гласовни;
 Игроводи въртахъ,
 Разновидни любовни.
 Чюдно хоро направихме,
 Горска игра заиграхме.
 „Тропа-тропъ юнаци,
 Ой ва вази ускоци,“
 Войвода ся прозикваше,
 Хоро напрѣдъ водеше;
 Страшный мечъ си въртеше,
 Знаменосѣцъ слѣдваше,
 Отъ кърпа го държеше,
 Львска знамя вихреше.
 „Ихъ, ха ха! нашъ, Войводо,
 (И на дѣсно и на лѣво) —
 Ихх, хи, хи, ти, гидю!
 (Сетнѣ назадъ и напрѣдъ), —
 Хорото си ми слѣдвахме,
 Вѣсело ся провиквахме.
 На срѣща ни высахъ,
 По клонища окачени;
 Турски глави освѣтлени,